

Ce e fericirea?

Florinpaun

Ce e fericirea, dacă nu-i o formidabilă deceptie,
De la care, cei morți și cei murind, nu fac excepție,
E un soi de nebunie, ce spre-a lumii clipă-mbarcă,
Ș-a fătărnicieie rufă, ce-ale noastre fețe-o-mbracă?

Noi ce știm de ea, infimii, de astă desfrânată,
La care cumplita existență ne este racordată,
Când l-al banului picior, vezi-o bine cuibărătă,
Lăsând inimilor supte, a ei zdreanță tăvălită?

Și nu-i cât o iluzie altruistă, cât un imposibil falnic,
O obsesie antrenată, pe-al tău gând obscur și jalnic,
Azi la sănii-i tu dospind, mai ghemuit, mai sufocat,
Izvoru-i nisipos răbdând, speranțelor lung însetat?

Pe când a sufletului gheară, te cușitează făr-o milă,
Ș-un satanic vânt te luptă, ca să-ți mai îndoiae-o filă,
Când toate câte le zidești, mâine-ți iau și se destramă,
Când plânsorile te râd, b-a tale umbre te blesteamă?

Ș-o venitură nu-i, ce-având să-i știm originea,
De căți și războită, învinsă stând de nimenea,
Care tâmpește învătații, și nici c-ar da secretu-i,
De la care am ucis, contopind cu noi deșertu-i?